

Subota sedam ujutro, savršen sunčan dan, nalazimo se po dogovoru na Gospinom putu iznad Kaštel Sućurca.

Na predavanju prošlog četvrtka učili smo karabinersku kočnicu, gardu i svetog Bernarda; plan je danas te sisteme vježbati na stijeni.

Nakon okupljanja krećemo prema Piramidi (Bovanu), alpinističkom vježbalištu na Kozjaku. Još jedan mali dio puta pokrivamo autima i potom pješke, nakon nekih pola sata stižemo na Piramidu. Od instruktora su danas s nama Mišina i Jure i ukratko s nama ponovo prolaze teorijski dio prije nego što sisteme iskušamo u praksi.

Dijelimo se u grupe i počinjemo s vježbom uz nezaobilazno dobru atmosferu. Podižemo i spuštamo instruktore uz stijenu, oni nam dobacuju savjete i budno prate naš rad na sidrištu. Nakon što smo izvježbali sisteme, silazimo, onda vježbamo izradu sidrišta, pa postavljanje međuosiguranja na obližnjim boulderima.

Vrijeme leti, došlo je podne i privodimo kraju vježbe. Jure i Vinko nas zbog obveza napuštaju, a Mišina vodi Matea penjati njegov prvi klasični smjer, M&M. Frappa, Mirko i ja odlučili smo iskoristiti dan za još malo penjanja i odlazimo prema sportskom penjalištu iznad planinarskog doma Putanj.

Popodne prolazi ležerno uz penjanje i dan završavamo kako priliči, uz pivu u Planinarskom domu. Polako se hvata mrak i krećemo prema autima, kad nam Mišina i Mateo javljaju da su uspješno popeli i izašli iz smjera. S parkinga možemo vidjeti njihove čeone kako blješte u brdu pri silasku. Evo u kratkim crtama Mateov doživljaj njegovog prvog klasičnog smjera;

Smjer M and M, Kozjak

Nakon primjenjivanja sistema Mišina i ja smo otišli penjati moju prvu klasiku, pošto sam bio prehladen prošle subote. Put do smjera je kao traženje gusarskog blaga – imamo upute kako doći do njega, a početak smjera je označen sa X. Simbolično je naziv smjera M&M kao i moj inicijali, ali zapravo su inicijali prezimena mog današnjeg partnera Mišine i voditelja moje opće planinarske škole Daria. Putem smo ostavljali markacije u obliku par kamena za buduće gusare.

Dolaskom na početak smjera uzimamo pauzu. Popili smo malo vode, ponovili sidrište i osiguranja te javili ostaloj ekipi da smo krenuli u smjer. Mišina je prvu dužinu prvi ispenjao, a zatim sam ja. Najviše problema imam sa izbijanjem klinova jer triba stat, izvadit kladivo (čekić), namistiti se za izbijanje klina te tući po njemu tako da ispadne iz rupe, ali da ga uhvatim. Moram se još ispraksirati za to. Došao sam do stabla koje nam je bilo sidrište i svuka penje. Samo zbog tog osjećaja se isplati upisat ovu školu. Tu smo napravili kratku stanku, divili se pogledu na Split, Brač, Šoltu, Solin, Kaštela, Trogir i Mosor pa nastavili. Druga dužina je lagana šetnja do treće koju ja prvi penjem. Uz par savjeta krećem u dužinu. Nastojim stavljati što više međuosiguranja i što raznovrsnijih. Uz par poteškoća dolazim do ploče na kojoj radim sidrište u tri točke – oko stabla, oko stine i u stinu. Nakon šta je i Mišina to ispenjao, ponudio mi je da penjem zadnju dužinu, ali zbog umora ipak to njemu prepuštam. Penjanje te zadnje dužine je stvarno iscrpljujuće najviše zbog toga što sam morao izbit čak sedam klinova!!! Čovik stvarno voli te klinove. Dolaskom na vrh čestitamo jedan drugom i iako je dogovor bio otić na ladnu colu to zbog mog kašnjenja na posal (uspon je trajao šest sati) ipak ostavljamo za sljedeći vikend na Paklenici.

